

با اسکن کردن این رمزینه می‌توانید نسخه کامل این میزگرد را بخوانید.

طوسی: علی زندگاری در حوضه فیلمنا مه نویسی، شناسنامه ای از خود پایه گذاری کرده که من همین ها را اصل و مبنا قرار می دهم: «چهارشنبه ۱۹ اردیبهشت»، «بدون تابخ، بدون امضا» و

دارم.
شد
اگر
کیب
بگیرد
ردیم.
ه هم
نیونیم؛
خودش
فت ها
کاف.

ط بحث این نبود!
و ظلم ستیزی و
غنه نجات دیگری
میزنید. فریادها و
پنجپنده‌های درمان
موتی و ناخواسته موتی و
سؤال دیگری
این فیلم بکر
که از دیگری از طبقه
می‌آید.

من فیلم در ساختاری و نه کار اخلاقی را پرپر کرد بود در نهایت و انتخاب این نهاد که زن ناشنودن پاپان باز، احتمن شخصیت‌های تاریخی به: طاهری، دزد باشنیدی یا جلاتی پور؛ ولی بعد عزت نوحان معذب از اعدام و تأمین همسر و کمک حق و انصاف و طاهری؛ اما دارم. خب ما کا است برای اینها فوسیت به م

چنین اخلاقی دربارش صاحب **طوسی: وقتی سینما به رعایت قواعد به دست بگیرد مبنای تئوریک جدیدی برای جانشینان کنونی داشته باشد** چنین پیشنهادی به پوچسده و پارادایک پیدا کند، به دنبال دارد و به منزل مقصود نانوژالیزم، آمیختن تخیل نانوژالیزم از دست می‌دهد که آن را نسبت به روابط و مناسبات زمانی که به باشد: از تولد گوستاو فلوبر. هم به فیلی مادره» جان هیبه به موضوع حسرت گونه آنجا بر ریاضت جمع سه نفر شده میانشان پیرمرد (والتر حسرت خور بیانگر نگاهی سینمایی خودنو، «فیلم» او را داریم. می‌کند، یکی و آن که به هر روز می‌کند، به پرمحبوس زنده. دیگری نقش را به خوشگذران آدمی خوشگذران است و می‌خواهد برپا بماند. می‌کند، به پرمحبوس زنده. دیگری نقش را به خوشگذران آدمی خوشگذران است و می‌خواهد برپا بماند. می‌کند، به پرمحبوس زنده. دیگری نقش را به خوشگذران آدمی خوشگذران است و می‌خواهد برپا بماند.

با حضور کارشناسان
نیاست بررسی شد

پرده نقره‌ای

[illegible]